

Rapport

Rapport over een klacht over het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen.

Datum: 24 oktober 2011

Rapportnummer: 2011/320

Bevindingen

Algemeen

1. De rechter heeft in kort geding in oktober 2008 bepaald dat verzoeker ten behoeve van zijn twee kinderen een bedrag aan alimentatie van €225 per kind per maand aan zijn ex-partner moet betalen. Op 15 januari 2008 nam het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) de inning van de alimentatie op verzoek van de ex-partner van verzoeker over omdat hij volgens haar niet aan zijn betalingsverplichting voldeed.
2. Volgens verzoeker heeft de rechter een onjuist bedrag vastgesteld en achtte hij zich niet in staat de opgelegde kinderalimentatie te voldoen. In januari 2009 diende hij voor de eerste keer een klacht in bij het LBIO waarin hij aangaf dat de kort geding rechter een fout had gemaakt en dat hij de alimentatie niet kon betalen. In reactie daarop gaf het LBIO aan dat zij verzoeker niet van zijn alimentatieverplichting konden ontslaan, dit kon alleen de rechter. Omdat er een betalingsachterstand was, vond het LBIO dat de inning terecht was overgenomen. Wel zou het LBIO, indien een afschrift van een verzoekschrift aan de rechter werd ontvangen, aan verzoekers ex-partner worden gevraagd of zij instemde met een tijdelijke opschorting van de inning.
3. Het LBIO probeerde vervolgens de betalingsachterstand te innen en legde daartoe onder andere beslag op de pensioenuitkering van verzoeker. Verzoeker liet het LBIO in reactie weten dat het gelegde beslag veel te hoog was. Het LBIO paste daarop de beslagvrije voet aan. In de tussentijd correspondeerde verzoeker veelvuldig met het LBIO en diende hij ook een aantal malen klachten in over het optreden van het LBIO. De kern daarvan was dat hij niet in staat was de alimentatie van zijn pensioen te betalen en dat het LBIO daarmee rekening moest houden.
4. Het LBIO schakelde in juni 2009 de deurwaarder in om tot inning van de vordering te komen. De deurwaarder werd gevraagd om beslag te leggen op de bankrekening van verzoeker waarop zijn pensioen werd gestort. De deurwaarder liet het LBIO daarop weten dat er nog een schuldeiser was namens wie beslag was gelegd. Het LBIO had vervolgens de taak om de geïnde bedragen te verdelen tussen zichzelf en de andere schuldeiser.
5. Medio oktober 2009 diende de advocaat van verzoeker een verzoek tot verlaging van de kinderalimentatie bij de rechter in.
6. Op 16 juni 2010 bepaalde de rechter uiteindelijk dat verzoeker met terugwerkende kracht tot 1 januari 2009 een bedrag aan alimentatie van €66 per kind per maand moest betalen. De advocaat van verzoeker zond op 18 juni 2010 per telefax deze beschikking aan het LBIO en verzocht het LBIO met spoed een herberekening te maken van de verschuldigde alimentatie en opslagkosten. Voorts vroeg zij het teveel door het LBIO geïnde bedrag terug te betalen aan verzoeker en de beslagen (onder andere op zijn

pensioen) per direct op te heffen.

Wat gebeurde er vervolgens?

7. Op 30 juni 2010 liet het LBIO verzoeker weten dat er geen betalingsachterstand meer was en dat verzoeker €200 teveel aan zijn ex-partner had betaald. Ter toelichting gaf het LBIO aan dat de totale alimentatiesom over de periode oktober 2008 tot en met juli 2010 €3.879,28 bedroeg en dat er gedurende de periode mei 2009 tot en met juni 2010

€4.085,58 was geïncasseerd op basis waarvan verzoeker €206,30 teveel had betaald. De executiekosten zouden €917,07 bedragen welk bedrag verzoeker nog aan het LBIO moest betalen. Ook de opslagkosten was hij verschuldigd. De nog door verzoeker verschuldigde executiekosten zouden worden verrekend met het via beslag geïnde bedrag waarna het beslag zou worden opgeheven en het dossier zou worden gesloten.

8. Verzoeker was het oneens met de berekening van het LBIO. Hij gaf aan dat er over de periode oktober 2008 tot juni 2010 €6.439,68 van zijn rekening was gehaald terwijl hij over die periode €3.879,28 aan alimentatie moest betalen. Verzoeker stelde zich dan ook op het standpunt dat hij in totaal een bedrag van €1.992,87 teveel had betaald. Later gaf verzoeker aan dat zijn advocaat had berekend dat dit zelfs €2.560,40 was. De advocaat van verzoeker vroeg het LBIO verder om uitleg ter zake de berekende opslagkosten (nu deze niet waren aangepast aan het lagere alimentatiebedrag) en de executiekosten (nu het LBIO ondanks de bekendheid met het lagere inkomen van verzoeker, naast beslag op zijn pensioen ook de deurwaarder heeft ingezet met alle kosten van dien).

9. In juli 2010 ontving verzoeker een brief van de deurwaarder waarin hij berichtte dat tot zijn verbazing het beslag op zijn levensverzekering nog niet was opgeheven. Met onmiddellijk ingang heeft de deurwaarder dat toen alsnog gedaan. De deurwaarder bood hiervoor zijn excuses aan en sloot zijn dossier. Tevens berichtte de deurwaarder dat hij geen beslag had gelegd op de voorlopige teruggave van verzoeker, maar dat het LBIO dat had gedaan.

10. Na tussenkomst van de Nationale ombudsman deed het LBIO de advocaat van verzoeker half oktober 2010 het voorstel om een bedrag van €933,97 van de reeds geïncasseerde opslagkosten aan verzoeker terug te betalen.

11. In januari 2011 liet het LBIO verzoeker weten het dossier te zullen sluiten. Het LBIO nam daarbij het standpunt in dat verzoeker een bedrag van €341,67 teveel aan alimentatie aan zijn ex-partner had betaald welk bedrag hij bij haar kon terugvorderen. Het LBIO gaf verder aan dat "een bedrag €829,62 stond nog open voor de deurwaarder en dat was nu volledig afgeboekt in de administratie van het LBIO". Diezelfde dag verzocht het LBIO de pensioenmaatschappij en de Belastingdienst de beslagen op te heffen en schreef het verzoeker dat er berekend tot de maand juli 2010 geen achterstand meer bestond. Een

bedrag van €608,29 (dat nog via de beslagen was ontvangen) werd aan verzoeker terugbetaald.

12. Bij brief van 11 januari 2011 deed het LBIO opnieuw een klacht van verzoeker af. Het LBIO achtte de klacht over het te lang doorgelopen beslag gegrond. Voorts gaf het LBIO aan dat het toegezegde bedrag van €933,97 nog niet aan verzoeker was overgemaakt omdat het LBIO niet wist of verzoeker met dit voorstel instemde. Diezelfde dag stortte het LBIO dat bedrag terug en zodra het LBIO het bedrag van €608,29 - dat het LBIO op een rekeningnummer had gestort dat verzoeker inmiddels had opgeheven - retour had ontvangen zou het LBIO ook dat bedrag op verzoekers rekening storten.

13. Naar aanleiding van een verzoek van de deurwaarder aan het LBIO, stuurde het LBIO bij brief van 4 mei 2011 aan verzoeker een saldo-specificatie. Daarbij werd vermeld dat naar aanleiding van de klachtbehandeling was gebleken dat het loonbeslag te lang had doorgelopen, dat het LBIO daarvoor zijn excuses had aangeboden en dat aan verzoeker een aantal bedragen was terugbetaald.

14. De deurwaarder had met verzoeker op 17 mei 2011 een afspraak om voormelde saldo-specificatie met verzoeker door te nemen in de verwachting dat zij er samen uit moesten komen. Hierin zijn zij niet geslaagd. Via verzoeker is bij het LBIO op 18 mei 2011 het verzoek binnengekomen om aan de deurwaarder een overzicht toe te sturen van de bedragen die het LBIO naar de deurwaarder heeft overgemaakt onder vermelding van de overboeking datum en het bankrekeningnummer.

15. Per e-mail van 30 mei 2011 berichtte het LBIO verzoeker dat het zich goed kon voorstellen dat een saldo-overzicht van het LBIO niet makkelijk voor verzoeker te lezen of te begrijpen viel. Het LBIO somde daarbij de op het overzicht voorkomende verscheidenheid aan posten op; acht in totaal. Bovendien stonden op een dergelijk overzicht nog niet de bedragen die de deurwaarder had geïnd omdat deze eerst nog kosten had ingehouden en de lagere bedragen had doorbetaald aan het LBIO. Tevens sprak het LBIO zijn verbazing erover uit dat de deurwaarder bepaalde bedragen niet kon verklaren aangezien deze bedragen voorkwamen in de door de deurwaarder overgelegde specificaties.

16. Opnieuw is verzoeker bij de deurwaarder op bezoek gegaan om de in deze e-mail van het LBIO vermelde bedragen te vergelijken met de bij verzoeker en de deurwaarder bekende bedragen. Wederom zijn de deurwaarder en verzoeker hier niet uitgekomen.

Diezelfde dag, op 14 juli 2011, stuurde de deurwaarder het LBIO een e-mail en stelde daarin vragen over afdracht van een bedrag van €1.748,42 wat niet door de deurwaarder zou zijn ontvangen. Verder vroeg de deurwaarder aan het LBIO zijn reactie op het standpunt van verzoeker dat de executiekosten van €917,07 ten onrechte waren gemaakt en niet voor rekening van verzoeker mochten komen.

Klacht bij de Nationale ombudsman

17. Op 6 december 2010 ontving de Nationale ombudsman (opnieuw) een verzoekschrift van verzoeker met een klacht over een gedraging van het LBIO. Verzoeker gaf aan zeer ontevreden te zijn over het optreden van het LBIO. Het LBIO had hem onnodig op kosten gejaagd bijvoorbeeld onder meer doordat het onterecht bankbeslag had gelegd. In april 2010 probeerde de deurwaarder beslag te leggen op een bankrekening van verzoeker. Omdat daarop te weinig saldo stond, slaagde dit beslag niet. Wel werden de kosten van dit beslag ad €100 bij verzoeker in rekening gebracht. Verzoeker vond dit onbegrijpelijk. Op deze rekening kwam volgens hem slechts het beslagvrije gedeelte van zijn pensioenuitkering binnen zodat het LBIO had moeten weten dat het beslag op deze rekening geen effect had. Nu waren er onnodig deurwaarderskosten gemaakt die ook nog eens bij hem in rekening werden gebracht.

18. Ook na de uitspraak van de rechter heeft het LBIO steeds opnieuw aangegeven dat hij nog kosten moest voldoen waardoor de beslagen werden gehandhaafd. Verzoeker is van mening dat het LBIO hiermee veel te lang is doorgegaan. Bovendien heeft verzoeker deze inhoudingen niet teruggevonden in het saldo-overzicht van het LBIO dat hij inmiddels via de deurwaarder had ontvangen. Verzoeker is het dan ook niet eens met de berekeningen van het LBIO. Volgens hem heeft het LBIO veel meer geld ingehouden dan zij aangeven en kan hij nu naar zijn geld fluiten. Ook het toegezegde bedrag van

€608,29 had verzoeker nog steeds niet ontvangen.

19. Naar de klachten van verzoeker, die worden aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld. De klacht werd als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen bij het innen van de alimentatie ten behoeve van zijn twee kinderen te laat en in onvoldoende mate de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 16 juni 2010 waarin de kinderalimentatie met terugwerkende kracht is verlaagd, heeft verwerkt.

Visie LBIO

20. In reactie op de klacht van verzoeker stelde het LBIO zich op het standpunt dat er volgens hem sprake was van een tijdige en juiste verwerking van de beschikking van de rechtbank, te weten binnen twee weken na ontvangst van de beschikking. Vanaf dat moment waren de opslagkosten berekend over het nieuwe, lagere alimentatiebedrag. Verder was toen aangegeven dat de reeds betaalde opslagkosten niet werden terugbetaald, dat ook de executiekosten nog door verzoeker diende te worden betaald en door het LBIO zouden worden geïncasseerd en dat voor zover het loonbeslag te hoog zou zijn, dit zou worden aangepast. Ook werd toen gezegd dat het dossier betreffende de

inning van de alimentatie gesloten zou worden en dat verzoeker met ingang van 1 juli 2010 weer rechtstreeks aan zijn ex-partner kon betalen. Uit contact op dat moment met de deurwaarder bleek dat de executiekosten €917,07 bedroegen. Het LBIO zou dat bedrag uit het reeds gelegde beslag voldoen. Volgens het LBIO had verzoeker inmiddels ongeveer €200 teveel aan kinderalimentatie betaald. Dit bleek duidelijk uit de toegezonden saldo-overzichten.

Later is het LBIO verzoeker tegemoet gekomen omdat het oog had voor zijn moeilijke financiële situatie door onverplicht het verschil in opslagkosten tussen de oude en nieuwe situatie - een bedrag van €933,97 - niet bij verzoeker in rekening te brengen. Het LBIO vond dan ook niet dat hem een verwijt kon worden gemaakt.

21. Wel had het LBIO geconstateerd dat de deurwaarder bij vergissing het beslag op het pensioen van verzoeker niet direct had opgeheven. Dit heeft de deurwaarder volgens het LBIO op 19 juli 2010 alsnog gedaan. Het LBIO heeft zoals het ook al eerder bij brief van 11 januari 2011 had gedaan, erkend dat het beslag op het pensioen van verzoeker te lang is doorgelopen. Hiervoor heeft het LBIO verzoeker zijn excuses aangeboden.

22. Het LBIO stelde zich verder op het standpunt dat de bedragen die op de saldo-specificatie vermeld staan correct zijn en dat deze ook door de deurwaarder verklaard moeten kunnen worden. Ter toelichting gaf het LBIO aan dat er in het geval van verzoeker sprake was van een botsend beslag van derden. In kleine porties heeft de deurwaarder een totaalbedrag van €1.748,42 van het LBIO gestort gekregen in de periode van september 2009 tot september 2010. Verder zou de deurwaarder van de Belastingdienst de inhoudingen op de voorlopige teruggave hebben moeten ontvangen.

23. Desgevraagd deelde het LBIO aan de Nationale ombudsman mee dat het bedrag van €608,29 nog niet aan verzoeker was overgemaakt omdat het LBIO dat bedrag nog niet teruggestort had gekregen.

Reactie verzoeker op het standpunt van het LBIO

24. Volgens verzoeker kon ook de deurwaarder het bedrag van €1.748,42 en de correctiebedragen van de alimentatie in de berekening van het LBIO niet volgen. Ook gaf de deurwaarder aan dat hij geen bedrag van €917,07 ter zake executiekosten bij het LBIO in rekening had gebracht. Al met al bestond er bij verzoeker dus nog steeds onduidelijkheid over de ingehouden bedragen en opgevoerde kosten. Verzoeker is boos dat hij geen eenduidige verklaring over de genoemde bedragen heeft ontvangen en hij heeft er genoeg van om in zijn zoektocht naar een antwoord van het kastje naar de muur te worden gestuurd. Naar zijn mening heeft het LBIO zich hiermee niet gehouden aan "de regels van goed bestuur en eerlijkheid".

Nadere reactie van het LBIO

25. Het LBIO deelde op 10 oktober 2011 mee dat niet ter discussie staat dat de executiekosten €917,07 bedragen. Ook de door het LBIO aan botsend beslag betaalde bedragen van in totaal €1.748,42 zijn door de deurwaarder ontvangen en worden door hem bevestigd.

Beoordeling

Het oordeel van de Nationale ombudsman

26. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit brengt onder meer mee dat het LBIO betalingsplichtigen duidelijk moet maken hoe hoog de betalingsachterstand is en op welke wijze die is opgebouwd. Verder mag van het LBIO worden verwacht dat het afdoende reageert op aangedragen argumenten en in reactie daarop duidelijk aangeeft waarom die volgens het LBIO al dan niet opgaan. Het vereiste impliceert ook dat een bestuursorgaan een duidelijk en inzichtelijk antwoord geeft op vragen van de burger.

Opmerkingen vooraf

27. De onvrede bij verzoeker is in eerste instantie vooral ontstaan doordat het LBIO niet heeft voldaan aan zijn verzoek de inning te beëindigen op het moment dat hij aangaf niet langer in staat te zijn de alimentatie te betalen. Hierover heeft verzoeker veelvuldig met het LBIO gecorrespondeerd. Vervolgens voelde verzoeker zich door de nieuwe uitspraak van de rechter gesterkt in zijn idee dat het LBIO de inning ten onrechte had voortgezet. Ook daaruit bleek immers dat hij vanaf 1 januari 2009 niet meer kon voldoen aan de eerder opgelegde alimentatieverplichting. Dit had hij het LBIO toch ook al gezegd? Waarom hadden zij dan toen niet naar hem geluisterd? Nu was het beslag voortgezet met alle kosten van dien.

28. De Nationale ombudsman is het met de directeur van het LBIO eens dat het niet aan het LBIO is om een beslissing te nemen ten aanzien van de verschuldigheid van een alimentatieverplichting en dat het aan de alimentatiegerechtigde is om te bepalen of zij afziet van een haar toekomstige bijdrage. Die taak heeft de wetgever het LBIO niet gegeven. De beslissing daarover ligt uitsluitend bij de rechter. Het LBIO moet in beginsel uitgaan van een echtscheidingsbeschikking of –convenant. Het was dan ook niet aan het LBIO zich uit te laten over de financiële situatie van verzoeker en de eventuele onjuistheid van de door de rechter vastgestelde alimentatieverplichting. Het LBIO heeft verzoeker hiervoor terecht verwezen naar de rechter.

29. Een ander heikel punt voor verzoeker betreft de inschakeling van de deurwaarder. In dit kader hecht de Nationale ombudsman eraan het volgende op te merken. Op het moment dat het LBIO de inning overnam, bestond er een betalingsachterstand. Het LBIO

was op dat moment gerechtigd de inning over te nemen. In dat kader mag het LBIO alle haar ter beschikking staande middelen aanwenden om tot inning van de vordering te komen. Het LBIO heeft daartoe beslag gelegd op de pensioenuitkering van verzoeker. Ook heeft het LBIO de deurwaarder ingeschakeld om te zoeken naar andere verhaalsmogelijkheden dan verzoekers pensioenuitkering. Dit is, vanuit het belang voor de alimentatiegerechtigde om tot efficiënte en effectieve inning te komen, een juiste stap geweest. Het inschakelen van de deurwaarder brengt kosten met zich mee die betaald moeten worden door de alimentatieplichtige. Verzoeker vindt dat niet terecht omdat de beslagpoging van de deurwaarder volgens hem onnodig is geweest. Op zijn bankrekening ontving hij namelijk geen andere inkomsten dan het resterende (beslagvrije) gedeelte van zijn pensioenuitkering. De Nationale ombudsman stelt vast dat van te voren bij het LBIO, noch bij de deurwaarder bekend was welk bedrag op deze rekening stond. Een enkele bewering op dit punt van een alimentatieplichtige is daarvoor niet voldoende. De inzet van de deurwaarder is er juist op gericht geweest om na te gaan of, en zo ja hoeveel vermogen er stond op deze rekening. Dat de deurwaarder in opdracht van het LBIO deze poging heeft ondernomen met alle daaruit voortvloeiende kosten (waaronder executiekosten) tot gevolg, vindt de Nationale ombudsman dan ook niet onjuist.

De situatie na de uitspraak van de rechtbank van 16 juni 2010

30. Nadat de uitspraak van de rechtbank was ontvangen, heeft het LBIO deze bestudeerd en de balans opgemaakt. Het LBIO kwam toen tot de conclusie dat er geen sprake meer was van een betalingsachterstand. Het LBIO kondigde op 30 juni 2010 aan verzoeker aan dat de beslagen zouden worden opgeheven. Dit is uiteindelijk pas in januari 2011 gebeurd. Hoewel het LBIO dus in eerste instantie voortvarend met de uitspraak aan de slag is gegaan heeft de daadwerkelijke verwerking daarvan veel te lang geduurd. De directeur van het LBIO heeft dit ook erkend en hiervoor terecht zijn excuses aangeboden. Het dossier werd uiteindelijk gesloten, maar de zaak was hiermee voor verzoeker nog niet afgerond omdat voor hem niet te volgen was waar "zijn geld" was gebleven en omdat de executiekosten van €917,07 bij verzoeker in rekening waren gebracht waarvan de deurwaarder gezegd zou hebben dat bedrag niet te hebben gevorderd. Voorts was het bedrag van € 608,29 ook nog niet door verzoeker ontvangen. Verzoeker had dan ook de indruk dat veel meer bij hem was geïnd dan waarop het LBIO recht had en dat hij nu door de onoverzichtelijke wijze van communiceren hierover, kon fluiten naar zijn geld. Die discussie over de hoogte van de verschuldigde en geïnde bedragen is tot op de dag van vandaag nog niet afgerond. Verzoeker geeft aan nog steeds niet te begrijpen waarop het LBIO zijn standpunt baseert.

31. De Nationale ombudsman constateert dat het LBIO zich heeft ingespannen om verzoeker duidelijkheid te geven over de vordering op hem. Daarover is regelmatig contact met hem geweest, zowel schriftelijk, telefonisch als in klachtgesprekken. Uiteindelijk heeft dit alles niet tot de gewenste duidelijkheid geleid. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is mede debet hieraan de teveel verschillende berekeningen die aan

verzoeker zijn voorgelegd, die de situatie uiteindelijk niet verhelderden. Zo zijn er saldo-overzichten toegestuurd waarin alleen de alimentatieschuld en de opslagkosten staan vermeld maar ook dezelfde saldo-overzichten waarbij tevens de opslagkosten en executiekosten staan vermeld. Daarnaast omvatte de berekeningen vaak onduidelijkheden en werd er geen afdoende uitleg geven over de daarin genoemde posten. Zo werd bij de "totale vordering" steeds "de correctie op de opslagkosten" opgeteld terwijl dit bedrag aan verzoeker was kwijtgescholden. Ten aanzien van de post "Totaal vorderingen loonbeslag door derden" werd geen duidelijkheid verstrekt. Niet duidelijk werd dus op welke grond het LBIO dit bedrag namens wie vorderde bij verzoeker en op welke schuld dit bedrag in mindering werd gebracht (wie heeft geïnd voor de andere schuldeiser(s), waarop en welke bedragen zijn in dit kader doorbetaald?). Dit alles schaadt het vertrouwen van verzoeker in een goede en betrouwbare informatieverstrekking.

32. In deze zaak was dit laatste ook tegelijkertijd een complicerende factor, namelijk het beslag dat was gelegd door een andere schuldeiser. De bij verzoeker geïnde bedragen moesten dus over deze schuldeiser en het LBIO worden verdeeld. Deze complicerende factor laat echter onverlet dat het de verantwoordelijkheid van het LBIO is om aan verzoeker kort, bondig en exact uit te kunnen leggen welke bedragen, op grond van welke vordering bij hem zijn ingehouden en aan wie welke bedragen zijn doorbetaald of afgeboekt. Aan de hand van dat overzicht moet kunnen worden vastgesteld of bij verzoeker teveel is ingehouden. Zolang dat overzicht niet is verstrekt kan de Nationale ombudsman zich voorstellen dat verzoeker ontevreden is over het optreden van het LBIO, evenals over de uitkomst van de interne klachtbehandeling.

33. De Nationale ombudsman vindt het kwalijk, dat ondanks het verzoek van de Nationale ombudsman daartoe, het LBIO er lange tijd niet in is geslaagd om tezamen met de deurwaarder de onduidelijkheid bij verzoeker weg te nemen. Integendeel, de deurwaarder en het LBIO waren het zelfs met elkaar oneens over wie bepaalde bedragen had geïnd (bijvoorbeeld het beslag op de belastingteruggave), welke bedragen aan wie wanneer waren doorbetaald en wie welke bedragen in rekening had gebracht (bijvoorbeeld de executiekosten ad. € 917,07). De Nationale ombudsman kan begrijpen dat verzoeker het gevoel heeft van het kastje naar de muur te worden gestuurd.

De verantwoordelijkheid om dit inzicht aan verzoeker te geven, ligt uiteindelijk bij het LBIO als opdrachtgever van de deurwaarder. Door verzoeker onnauwkeurige en verwarrende informatie te verstrekken over de totale vordering op verzoeker heeft het LBIO in strijd gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

34. Dit alles geeft de Nationale ombudsman reden de directeur van het LBIO de aanbeveling te doen om in overleg met de deurwaarder met verzoeker in gesprek te gaan en hem een juiste en begrijpelijke uitleg te geven over de hoogte en samenstelling van de

vordering (alimentatie, opslagkosten, deurwaarder- en executiekosten), de hoogte van de geïnde bedragen (wanneer welke bedragen zijn geïnd en op welke wijze) en de doorbetaling en verwerking daarvan. Op die manier moet duidelijk worden of en zo ja, hoeveel verzoeker tegoed heeft van het LBIO. Daarbij moet, mocht verzoeker dit nog steeds niet hebben ontvangen, tevens rekening worden gehouden met het bedrag van €608,29 dat aan verzoeker zou worden terugbetaald.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen is gegrond wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de directeur van het LBIO in overweging om in overleg met de deurwaarder een gesprek met verzoeker aan te gaan waarin hem een juiste en begrijpelijke uitleg wordt gegeven over de hoogte en samenstelling van de vordering (alimentatie, opslagkosten, deurwaarder- en executiekosten), de hoogte van de geïnde bedragen (wanneer welke bedragen zijn geïnd en op welke wijze) en de doorbetaling en verwerking daarvan.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- verzoekschrift van verzoeker van 6 december 2010;
- brief van het LBIO van 11 januari 2011;
- brief van het LBIO van 4 mei 2011;
- e-mail van het LBIO van 30 mei 2011;
- e-mail van verzoeker van 14 juli 2011;
- e-mail van de deurwaarder van 14 juli 2011.

Verder zijn de bevindingen van het onderzoek gebaseerd op het door het LBIO overgelegde dossier met daarin onder meer de brief van het LBIO van 14 oktober 2010.

In het kader van het onderzoek werd de directeur van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren. De reacties van verzoeker en van het LBIO gaven aanleiding om het verslag op enkele punten aan te passen en aan te vullen.

Achtergrond

Artikel 1:408, eerste tot en met dertiende lid, van het Burgerlijk Wetboek luidt:

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het

voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

7. Een invordering die geldt op het tijdstip van het meerderjarig worden van het kind, wordt ten behoeve van de meerderjarige voortgezet, tenzij deze op zijn verzoek wordt beëindigd.

8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.

9. Invorderingen die tien jaren nadat de minderjarige de leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt, nog niet door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen zijn verwezenlijkt, mogen worden beëindigd. De onderhoudsgerechtigde wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente.

11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald.

12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

13. Met uitzondering van de leden 1, 7 en 11, is dit artikel van overeenkomstige toepassing op de ten behoeve van een echtgenoot of geregistreerd partner bij rechterlijke uitspraak vastgestelde uitkering tot levensonderhoud, daaronder begrepen de beschikking inzake een voorlopige voorziening betreffende een uitkering tot levensonderhoud, met dien verstande dat invorderingen die tien jaar na de indiening van het verzoek om invordering nog niet zijn verwezenlijkt door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, mogen worden beëindigd."